Balio Sruogos atvirlaiškis Vandai Daugirdaitei-Sruogienei, 1929-07-21, iš Tirolio – į Būgius

Liep. 21.

Liep. 21.

Persiritom per gletšerį – turėjom du vadu [1]. Viskas laimingai ir tvarkoj. Reginiai nepaprasti! Kol kas ilsimės chalupoj 2900 metrų aukštumoj [2]. Saulė, kalnai, ledynai, vėjas. Gera dūšioj [3]! Skubu tau rašyt – tuoj leidžiamės į apačią – tolyn. Tolyn. Kad Tu būtum čionai! Bučiuoju stipriai su saule ir vėju.

Bal [1v] // [1r] //

KOMENTARAI

[1] „Per ledynus mus vedė vadovai tiroliečiai. Mes ėjome susirišę virvėm, nes sniegas susproginėjęs giliais plyšiais – lengva įkristi. Ant akių užsidėjome tamsius akinius, nes kai šviečia saulė, sniegas beprotiškai blizga. Ima gelti akis ir skaudėti galvą“ (Antanas Venclova, „Mūsų studentų ekskursija į Europos Vakarus“, in: *Jaunimas*, Kaunas, 1929-10, Nr. 19–20, p. 284).

[2] Atvirlaiškio pirmoje pusėje pavaizduota ekskursantų poilsio vieta – kalnų namelis Hildesheimer Hütte, stovintis pietinėje Stubai Alpių dalyje. Jį supa kalnų viršūnės: Zuckerhütl (3 507 m), Pfaffenschneide (3 498 m), Wilden Pfaff (3 458 m), Wildspitze (3 770 m) ir kt.

[3] „Ilgai kopiame ir pagaliau įsikariame į Schaufelspitze, 3333 metrų aukščio viršūnę. Iš visų pusių nuostabūs kalnų vaizdai. Vėliau leidžiamės blizgančiu sniegu žemyn. Deganti saulė liejasi iš dangaus. Baltos šviesos pilnos milžiniškos pakalnės“ (Antanas Venclova, „Mūsų studentų ekskursija į Europos Vakarus“, in: *Jaunimas*, Kaunas, 1929-10, Nr. 19–20, p. 284).